

kadınlar hikayelerini anlatıyor

Sanatçı Gözünden Rapor

Hatay, Türkiye 2025

Women tell their stories

The Artist's Perspective Report

Hatay, Türkiye 2025

Hayata sen de nengini kat!
MaviKalem
sosyal yardımlaşma ve dayanışma derneği

Ambasáid na hÉireann | An Tuirce
Embassy of Ireland | Türkiye
İrlanda Büyükelçiliği | Türkiye

Kadınlar Güzel Hikâyeler Anlatıyor – Sanatçı Gözünden Rapor

Raporun Adı: Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor Projesi

Sanatçının Gözünden: Atölye Gözlemleri

Sanatçı ve Uygulayıcı: Meryem Tomak

Proje Yürütücüsü: MaviKalem

Proje Dönemi: Aralık – Haziran 2025

Atölye Uygulama Yeri: Defne Belediyesi Gençlik Kültür Merkezi – Defne/Hatay – Türkiye

Rapor Tarihi: Temmuz 2025

Destekleyen Kurum: Ankara İrlanda Büyükelçiliği

Sergi Yeri ve Tarihi: Cemil Meriç İl Halk Kütüphanesi, Antakya / 18 Haziran 2025 Hatay – Türkiye

•

Women Tell Their Stories – The Artist’s Perspective Report

Report Title: Women Tell Their Stories Project

From the Artist’s Perspective: Workshop Observations

Artist and Practitioner: Meryem Tomak

Project Implementer: MaviKalem

Project Period: December 2024 – June 2025

Workshop Venue: Defne Municipality Youth Culture Center – Defne/Hatay – Türkiye

Report Date: July 2025

Supporting Institution: Embassy of Ireland, Ankara

Exhibition Venue and Date: Cemil Meriç Public Library, Antakya / 18 June 2025 – Hatay – Türkiye

•

İletişim • Contact

MaviKalem

www.mavikalem.org

mavikalem@mavikalem.org

Hayata sen de rengini kat!
MaviKalem
sosyal yardımlaşma ve dayanışma derneği

Ambasáid na hÉireann | An Tuiric
Embassy of Ireland | Türkiye
İrlanda Büyükelçiliği | Türkiye

1. Giriş

“Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor” projesi, 6 Şubat 2023 depreminin ardından Hatay’da yaşayan kadınların yaşadıkları süreci sanat yoluyla ifade etmeleri amacıyla, MaviKalem tarafından uygulandı. Proje, MaviKalem’in “Kadınlar İşini Kuruyor” programına katılan ve gönüllü olan 5 kadınla hayata geçirildi.

Kadınlar, deprem sonrası yaşamlarını yeniden kurmaya çalışan, çoğu daha önce hiç sanat atölyesine katılmamış kadınlardı. Yoğun ev, iş ve bakım emeği yüküne rağmen bu atölyelere zaman ayırdılar. Kadınlar kendilerini ifade edebilmek, birlikte üretmek ve görünür olmak için bu sürece gönüllü dahil oldular.

2025 Ocak–Mart ayları arasında, beş tema çerçevesinde toplam 15 sanat atölyesi düzenlendi. Kadınlar, resim, kolaj ve yazılı anlatımlar yoluyla kendi hikâyelerini ifade ettiler. Atölyeler, kadınların yaşadığı bölgeye yakın olan Hatay’ın Defne ilçesinde Defne Belediyesi Kültür Merkezi’nde gerçekleştirildi.

Atölyeler, ressam ve heykeltıraş Meryem Tomak kolaylaştırıcılığında yürütüldü.

2. Sanatçı Bakış Açısıyla Genel Çerçeve

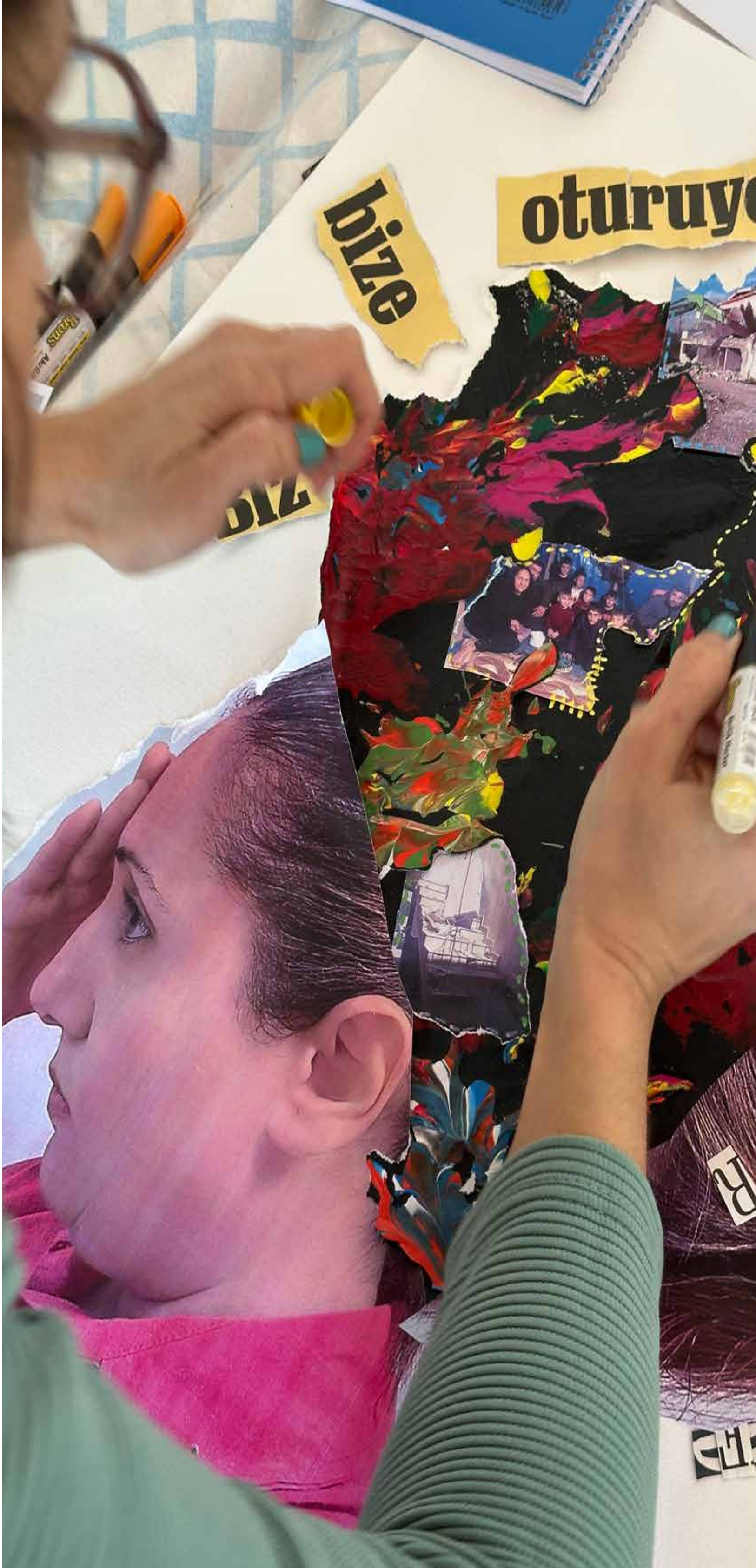
Ben, “Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor” projesi atölyelerini yürüten sanatçiyim. Hatay/Antakya doğumluyum. Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi’nden mezun oldum. 2009’dan bu yana sivil toplum alanında kadınlar ve çocuklarla sanat temelli atölyeler düzenliyorum. Aynı zamanda resim, heykel, maske ve şapka çalışmaları üreten, yurt içi ve yurt dışında çeşitli sergi ve etkinliklere katılan bir sanatçiyim.

Sanatın hem kişisel ifade hem de iyileştirici bir güç olduğuna düşünüyorum. Bu projeye de bu düşünceyle yaklaştım.

Atölyeye katılan kadınların çoğu daha önce sanatla doğrudan temas etmemişti. İlk başta “ben yapabilir miyim?” duygusu hakimdi. Ancak zamanla sanatın onlara düşünme, anlatma ve paylaşma imkânı sunduğunu gördüler.

Resim, kolaj ve yazılı mesajlarla anlatımlar, kadınların iç dünyalarını ifade etmeleri için güçlü araçlar oldu. Atölyelerde kurulan bağlar, paylaşılan hikâyeler ve ortaya çıkan çalışmalar; sadece bireysel değil, ortak bir hafızayı da yansıtıyordu.

Sergi süreci ise bu üretimlerin görünürlük kazanması açısından çok kıymetliydi. Kadınların çalışmaları sergilendiğinde, aynı zamanda yaşanmışlıkları, dirençleri ve dönüşümleri de görünür oldu.

1. Introduction

“Women Tell Their Stories” project was implemented by MaviKalem with the aim of enabling women living in Hatay to express the process they experienced through art following the February 6th, 2023 earthquake. The project was carried out with 5 women who participated in and volunteered for MaviKalem’s “Women Start Their Own Business ” Program.

The women were trying to rebuild their lives after the earthquake, and most of them had never participated in an art workshop before. Despite the intense burden of domestic work, employment, and caregiving responsibilities, they made time for these workshops. They voluntarily joined this process in order to express themselves, produce together, and become visible.

Between January and March 2025, a total of 15 art workshops were held within the framework of five themes. Through painting, collage, and written narratives, the women expressed their own stories. The workshops took place at the Defne Municipality Culture Center in the Defne district of Hatay, close to the area where the women live. The workshops were facilitated by painter and sculptor Meryem Tomak.

2. General Framework from the Artist’s Perspective

I am the artist who conducted the workshops of “Women Tell Their Stories” project. I was born in Hatay/Antakya. I graduated from the Faculty of Fine Arts at Marmara University. Since 2009, I have been organizing art-based workshops with women and children in the field of civil society. At the same time, I am an artist who produces works in painting, sculpture, masks, and hats, and who participates in various exhibitions and events both in Türkiye and abroad.

I believe that art is both a form of personal expression and a healing force. I approached this project with this perspective.

Most of the women who participated in the workshops had not previously had direct contact with art. At first, the feeling of “can I do this?” was dominant. Over time, however, they realized that art offered them a space to think, narrate, and share. Narratives expressed through painting, collage, and written messages became powerful tools for the women to convey their inner worlds.

The connections formed during the workshops, the stories shared, and the works produced reflected not only individual experiences but also a shared collective memory.

The exhibition process was especially valuable in terms of making these productions visible. When the women’s works were exhibited, their lived experiences, resilience, and transformations also became visible.

3. Atölye Uygulamaları ve Sanat Çalışmaları

Atölye uygulamaları, 2025 yılı Ocak ayı sonunda yapılan oryantasyon buluşmasıyla başladı ve Mart ayı sonunda tamamlandı. Atölyeler, Hatay'ın Defne ilçesinde yer alan Defne Belediyesi Kültür Merkezi'nde yürütüldü.

Atölyelere, MaviKalem'in deprem çalışmaları kapsamında "Kadınlar İşini Kuruyor" programına katılan ve projeye gönüllü olarak dâhil olan beş kadın katıldı. Katılımcıların yoğun ev, iş ve bakım emeği sorumlulukları dikkate alındı. Her birinin programına uygun şekilde atölye saatler belirlendi.

Toplam 15 atölye, aşağıdaki beş ana tema çerçevesinde yapılandırıldı:

1. Ben Kimim? Kadınların hayattaki kimliklerini ve rollerini (anne, eş, kız evlat, yalnız kadın, hasta/yaşlı bakan vb.), geçmiş deneyimlerini ve kişisel özelliklerini ifade etmelerine alan açtı.

3. Workshop Practices and Artworks

The workshop practices began with an orientation meeting held at the end of January 2025 and were completed at the end of March. The workshops were carried out at the Defne Municipality Culture Center located in the Defne district of Hatay.

Five women who participated in MaviKalem's "Women Start Their Own Business" program within the scope of its earthquake response work and who voluntarily joined the project took part in the workshops.

The participants' intensive responsibilities related to domestic work, employment, and caregiving were taken into consideration. Workshop hours were scheduled in accordance with each participant's availability.

A total of 15 workshops were structured around the following five main themes:

2. Başımıza Ne Geldi? 6 Şubat 2023 depreminin yarattığı etkiler, bireysel ve toplumsal düzeyde hayatlarında yarattığı kırılma ve değişiklikler bu tema altında işlendi.

3. Hangi Koşullarda Yaşadık? Deprem sonrası zorlu yaşam koşullarında hayatta kalmak için verdikleri mücadele, karşılaştıkları toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri ve dayanışma deneyimleri bu başlık altında ele alındı.

4. Nasıl Toparlandım? Kadınların, kendi iç güçleriyle ve çevreden aldıkları ya da alamadıkları desteklerle nasıl yeniden ayağa kalktıkları, bu süreçte yaşadıkları dönüşümler işlendi.

5. Şimdi Ne Yapıyorum? Kadınların kendi işlerini kurarak elde ettikleri ekonomik bağımsızlık, üretimle kurdukları ilişki ve gelecek hedeflerine dair hikâyeleri bu tema etrafında çalışıldı.

Bugünkü yaşantılarına, üretimlerine ve umutlarına odaklanan; geleceğe dair hayalleri, yönelimleri içeren kapanış temasını oluşturdu.

Her tema başlığı altında 3 ila 4 atölye gerçekleştirildi. Atölyeler; anlatım, paylaşım ve üretim ağı kurmak amacıyla yapılandırıldı.

Çalışmalarda kullanılan yöntemler arasında serbest doku, kolaj, mesajlı yazılı anlatım ve görsel metaforlarla hikâyeleştirme yer aldı. Malzemeler arasında; akrilik boyalar, keçeli ve akrilik kalemler, kumaş parçaları, ipler, dergilerden kesilmiş görseller kullanıldı.

Kadınlar dergileri tek tek inceleyerek kendi anlatılarına uygun görselleri seçip kestiler; böylece kolajlarında kişisel anlamlar taşıyan parçaları kendileri belirlediler.

Bazı kadınlar kendi fotoğraflarını da kullanarak çalışmalarında daha kişisel bir dokunuş kattılar.

Serbest çalışmalarda ise kendi dokularını ve yüzeylerini oluşturarak, teknik kaygıdan uzak, özgün ve içsel bir ifade alanı açtılar.

Atölye süreci yalnızca üretimle sınırlı kalmadı. Kadınlarla birlikte çeşitli sanatçıların işleri üzerine sohbet edildi, online sergi gezileri yapıldı ve yaratım süreçlerine dair örnekler paylaşıldı.

Bu buluşmalar, kadınların sanatla kurdukları ilişkiyi güçlendirirken, kendi yaratıcı potansiyellerini fark etmelerine de katkı sağladı.

Amaç, kadınların kendilerini özgürce ifade edebilecekleri, güvenli, ilham verici ve paylaşım odaklı bir alan oluşturmaktı.

1. Who I Am? This theme created space for women to express their identities and roles in life (mother, spouse, daughter, single woman, caregiver for the sick/elderly, etc.), their past experiences, and personal characteristics.

2. What Happened to Us? Under this theme, the impacts of the February 6th, 2023 earthquake and the ruptures and changes it created in their lives at both individual and social levels were addressed.

3. Under What Conditions Did We Survive? The struggles they experienced in order to survive under the difficult living conditions after the earthquake, the gender inequalities they faced, and their experiences of solidarity were discussed under this heading.

4. How Did I Recover? This theme focused on how women stood back up through their inner strength and the support they received—or did not receive—from their surroundings, as well as the transformations they experienced during this process.

5. What Am I Doing Now? Stories about the economic independence women achieved by establishing their own businesses, their relationship with production, and their goals for the future were explored within this theme.

This final theme focused on their current lives, productions, and hopes, and included their dreams and orientations toward the future.

Under each thematic heading, 3 to 4 workshops were conducted. The workshops were structured with the aim of creating a network of expression, sharing, and production.

4. Kadınların Geri Bildirimleri ve Duyguları

Atölye, sergi açılışı ve sergi sürecine dair kadınların bireysel yorumları, duyguları.

Atölyeler boyunca kadınlar yalnızca yaşadıkları süreci ifade etmediler aynı zamanda sanat aracılığıyla kendi güçleriyle ve birbirleriyle kurdukları bağı yeniden tanımladılar.

Birçoğu, ilk kez bir sanat atölyesine katılıyordu. Başlangıçtaki çekingenlik, zamanla yerini güvene, rahatlamaya ve paylaşma isteğine bıraktı.

Depremle birlikte kendilerine ayıracakları alan ve zaman neredeyse tamamen yok olmuştu. Bu atölyeler, onlar için yeniden “sadece kendilerine ait” bir zaman ve mekân sundu.

Kadınlar bu atölyelerde sık sık şu sözleri söylediler:

“Burada hiçbir sorumluluğum yok.”

“Burada sadece kendimleyim.”

“Hiçbir şey düşünmeden var olabildiğim tek alan burası oldu.”

The methods used in the workshops included free texture work, collage, written narratives with messages, and storytelling through visual metaphors. The materials used included acrylic paints, felt-tip and acrylic markers, fabric pieces, strings, and images cut from magazines.

The women examined the magazines one by one, selected and cut images suitable for their own narratives, and thus determined the elements carrying personal meaning in their collages themselves.

Some women also used their own photographs, adding a more personal touch to their works. In free-form works, by creating their own textures and surfaces, they opened up an original and inner space of expression, free from technical concerns.

The workshop process was not limited to production alone. Together with the women, discussions were held on the works of various artists, online exhibition visits were conducted and examples related to creative processes were shared. These gatherings strengthened the women’s relationship with art while also contributing to their recognition of their own creative potential.

The aim was to create a safe, inspiring, and sharing-oriented space where women could express themselves freely.

4. Women’s Feedback and Emotions

The individual comments and emotions of the women regarding the workshops, the exhibition opening, and the exhibition process:

Throughout the workshops, the women not only expressed the process they had lived through, but also redefined the bond they built with their own strength and with one another through art.

For many of them, this was their first time participating in an art workshop. The initial hesitation gradually gave way to trust, relaxation, and a desire to share.

With the earthquake, the space and time they could allocate to themselves had almost completely disappeared. These workshops offered them a time and space once again that belonged “only to themselves.”

During the workshops, the women frequently said the following:

“I have no responsibilities here.”

“Here, I am only with myself.”

“This is the only place where I can exist without thinking about anything.”

The statements below are the women’s own words, shared by those who

Aşağıda yer alan ifadeler, “Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor” atölyelerine katılan kadınların kendi sözleridir. Her biri, bu atölyelerin onlar için ne anlama geldiğini doğrudan yansıttılar.

“Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor” Proje Atölyelerine Katılan Kadınların Kendi Sözlerinden Seçmeler

Ebru Yoğun (Oto yağ ve parça satışı yapıyor)

“İlk başta böyle bir çalışmayı yapabileceğimi hiç düşünmemiştim.”

“Bu atölyede geçirdiğim iki saat bana terapi gibi geldi.”

“Yaptığım kolaja bakınca düşündüm: ‘Ben neymişim be!’”

“Sanatla kendimi tanımak, kendime olan bakışımı değiştirdi.”

“Atölyede sadece işime odaklandım; birilerini düşünmeden burada olmak bana iyi geldi.”

“Her kolaj beni şaşırtıyor. Bu süreç bağımlılık yaptı!”

“Beş temayı da bitirdim, ama bitmesini istemiyorum. Evde devam edeceğim.”

“Bir senedir terapi alıyorum ama bu atölyeler bana ondan bile daha iyi geldi.”

“Ne iyi etmişim gelmekle, dedim. Buranın bana hissettirdiklerini, katkılarını çok özleyeceğim.”

“Atölyeler, içimdeki potansiyeli fark etmeme ve onu sanatla ifade etmeye öğrenmeye destek oldu.”

Hüsni Keleş (Terzi)

“Bu atölyeyi çok merak ediyordum, heyecanlıydım. Sorunlardan uzaklaşmış olacağım.”

“İlk başta böyle bir şey yapabileceğimi hiç düşünmemiştim.”

“Bu atölyeye katılmak iyi geliyor. İyi ki yaptınız.”

“Her temanın bana iyi geldiğini fark ediyorum.”

“Bu etkinlikle sorunlardan uzaklaştım. Her hafta bu etkinliği ipe çekeceğim.”

“Her dikişin bir umut olduğunu bir kez daha hissettim.”

“Bu atölyeler benim için –yalnızca bir şey tasarladığım yer değildi.”

“Diğer arkadaşlarla tanışmak burada olmak da iyi geldi.”

participated in the “Women Tell Their Stories” workshops. Each one directly reflects what these workshops meant to them.

Selected Quotes from the Women Participating in the “Women Tell Their Stories” Project Workshops:

Ebru Yoğun (Auto oil and spare parts seller)

“At first, I never thought I could do such a study.”

“The two hours I spent in this workshop felt like therapy to me.”

“When I looked at the collage I made, I thought: ‘Wow, look at who I am!’”

“Getting to know myself through art changed the way I see myself.”

“In the workshop, I focused only on my work; being here without thinking about anyone else was good for me.”

“Every collage surprises me. This process became addictive!”

“I completed all five themes, but I don’t want it to end. I will continue at home.”

“I have been in therapy for a year, but these workshops were even better for me than that.”

“I said, ‘I’m so glad I came.’ I will really miss what this place made me feel and the contributions it gave me.

The workshops supported me in realizing my inner potential and learning how to express it through art.”

Hüsni Keleş (Tailor)

Zarife Bilgin (Çanta, atkı, kazak örüyor)

"Her şeye yetişmeye çalışan bir kadını ama zaman yetmiyor."

"Dergilerden zamanı geri çeken bir figür buldum, çok heyecanlandım, 'bu tam beni anlatıyor' dedim."

"Burada dergilere bakmak, boyalarla uğraşmak iyi geldi, üzerimdeki yükleri biraz olsun unutturdu."

"Kendimi yeniden hatırladım."

"Atölyede yaptığım çalışmalar gerçekten zihnimi açıyor ve bu süreçte kendimi daha iyi hissettiriyor."

"İlk başta geri kaldığımı hissettim ama hocamız o kadar güzel motive etti ki, kendime olan inancım geri geldi."

"Atölye boyunca birbirimize cesaret verdik. Hikâyemizi anlatırken, 'çizdiğiniz ve tasarladığınız görseller bozulursa endişelenmeyin, rahat olun' demiştiniz hocam; bu sözünüz hep aklımda. O yüzden burada kendimi rahat hissediyorum."

"I was very curious about this workshop; I was excited. I knew I would be distancing myself from my problems."

"At first, I never thought I could do something like this."

"Participating in this workshop feels good. I'm glad you organized it."

"I realize that each theme is good for me."

"This activity helped me get away from my problems. I will look forward to it every week."

"I felt once again that every stitch is a hope."

"These workshops were not just a place where I designed something for myself. Meeting the other women and being here was also good for me."

Zarife Bilgin (Knits bags, scarves, and sweaters)

"I am a woman trying to keep up with everything, but time is never enough."

"I found a figure in the magazines that pulls time back; I got very excited and said, 'this describes me exactly.'"

Burcu Kutlu (Diyetisyen)

Atölyeye ilk başladığımda 'Ne yaparım, nasıl yaparım?' diye çok düşündüm. Ama sonra Meryem Hoca'nın yönlendirmesi ve desteğiyle çok güzel çalışmalar yaptık. Kendi içimdeki bu potansiyeli çıkarmama destek oldu."

Aynı zamanda, sanatla nasıl anlatılır onu da bu atölyelerde gördüm.

"Her geldiğimde içimi rahatlatan, bana iyi gelen bir alan oldu."

"Depremden sonra öyle bir koşturmaca içine girdim ki, kendime hiç zaman ayıramadım. Yaşadıklarımızın üstünde düşünmeden geçip gitmişim mecburen. Bu atölyelerde o günleri yeniden hatırladım, neler yaşadığımızı ve aslında neler yaptığımızı düşündüm."

"Burası bana kendime zaman ayırma fırsatı verdi."

"Keşke hiç ara vermesem diyorum. Çünkü burası hem bana iyi geldi hem de bana başka yollar gösterdi."

"İşlerimi ayarlayıp hemen atölyeye gelmek istiyorum ama ani gelen müşteriyi de geri çeviremiyorum. O yüzden bazı atölyeleri kaçırdım ama içimde hep gelme isteği vardı."

Şirin Yılmaz (Botanik işletiyor)

"Öyle bir zamanda yaptınız ki... Psikolojik olarak çok kötü hissediyordum. İş, ev ve çocukların yükünden bunalmıştım. Bu atölye bana nefes aldırdı. Bu yüzden bu atölyeleri duyunca çok sevindim."

"Bu atölyelerde o günleri yeniden hatırladım, neler yaşadığımızı ve aslında neler yaptığımızı düşündüm."

"Boyalarla, plastik çatal kaşıkla dokular yapmak çok keyifliydi. Ortaya çıkan şey beni bile şaşırttı. Kendimi rahatlamış hissettim."

"Her atölyeye gelirken işlerimle, çocuklarla uğraşıyordum ama burada olmak iyi geliyordu. Kafam dağılıyordu."

"Sadece içimi dökmek değil, onu bir şeye dönüştürmek... Her geldiğimde içimi rahatlatan, bana iyi gelen bir yer oldu."

Sergi Açılışı Ve Sergi Sürecine Dair Kadınların Bireysel Yorumları, Duyguları

Atölyelerde kendi hikâyelerini sanatla anlatan kadınlar, bu kez ilk kez kamuoyuyla buluştular.

Çoğu için bir sergi açılışına katılmak, kendi eserinin başında durmak ve onu izleyiciye anlatmak ilk kez yaşanan bir deneyimdi.

"Looking through magazines and working with paints here felt good; it helped me forget the burdens I carry, even a little."

"I remembered myself again."

"The works I do in the workshop really open my mind and make me feel better during this process."

"At first, I felt like I was falling behind, but our instructor motivated me so beautifully that my self-confidence came back."

Throughout the workshop, we encouraged each other. While telling our story, you said, 'don't worry if the visuals you draw and design get distorted, relax,' and that sentence of yours has stayed with me. That's why I feel comfortable here."

Burcu Kutlu (Dietitian)

"When I first started the workshop, I thought a lot about 'What will I do, how will I do it?' But then, with Teacher Meryem's guidance and support, we created very beautiful works. It supported me in bringing out this potential within myself."

"At the same time, I learned here how stories can be told through art."

"Every time I came, it became a space that relaxed me and made me feel good."

"After the earthquake, I got into such a rush that I couldn't spare any time for myself. I had to move on without reflecting on what we experienced. In these workshops, I remembered those days again and thought about what we went through and what we actually did."

"This place gave me the opportunity to make time for myself."

"I wish I didn't have to take any breaks. Because this place both made me feel good and showed me other paths."

"I want to arrange my work and come straight to the workshop, but I can't turn away a customer who comes suddenly. That's why I missed some workshops, but I always had the desire to come."

Şirin Yılmaz (Runs a botanical business)

"You organized this at such a time... I was feeling very bad psychologically. I was overwhelmed by the burden of work, home, and children. This workshop allowed me to breathe."

That's why I was so happy when I heard about these workshops."

"In these workshops, I remembered those days again and thought about what we went through and what we actually did."

Açılıştan önce “Ne giymeliyiz, saat kaçta gelelim, dikkat etmemiz gereken bir şey var mı?” gibi sorularla heyecanlarını paylaşan kadınlar, açılış günü sergiyi izlemeye gelen büyükelçi, belediye başkanı ve kalabalık izleyici karşısında büyük bir gurur ve sevinç yaşadılar.

Aşağıda yer alan ifadeler, sergiye dair onların kendi sözleridir:

Ebru Yoğun: “Sergi başlayana kadar çok tedirgindim ama büyükelçi de, belediye başkanı da o kadar samimiydi ki rahatladım. İnsanların tepkileri hayat boyu unutulmayacak bir anı oldu.”

Burcu Kutlu: “İlk başladığımda ‘Ne yaparım, nasıl yaparım?’ diye çok düşündüm. Ama sonra o kadar güzel atölyeler yaptık ki... Hayatın koşturmacasından uzaklaşıp kendimize alan açtık. Sergi günü resimlerimizi anlatırken tekrar o günlere döndüm, gurur duydum.”

Şirin Yılmaz: “Sergide yaşadığım duyguyu tarif edemem. Tanıyan, bilmeyen herkes arıyor, tebrik ediyor. Çok gururluyum.”

Zarife Bilgin: “Atölyelerde yaptığımız çalışmaların sergileneceğini söylemiştiniz ama bu kadar güzel olacağını tahmin etmemiştim. Sergi de belediye başkanının ve izleyicilerin ilgisi beni çok mutlu etti. Gençler benim yaptıklarına inanmadı, ben de kendimle gurur duydum.”

Hüsni Keleş: “İlk kez resim yaptım, sergide yer aldım. Belediye başkanı yanıma geldiğinde ne diyeceğimi bilemedim ama sonra rahatladım. Çok mutluyum, tüm akrabalarım tebrik etti.”

“Sergiyi ziyaret eden izleyiciler eserleri uzun uzun inceledi, hikâyeleri dinledi. Kadınların hem çalışmalarına hem anlatımlarına duyulan saygı ve hayranlık, her bir eserin önünde hissedildi.”

Ziyaretçilerin birçoğu, hem eserlerin yaratıcılığına hem de bu serginin duygusal derinliğine şaşırdıklarını ve çok etkilendiklerini dile getirdi.

Açılıştan önce kurum temsilcileri de sürece dair değerlendirmelerde bulundular:

• **İrlanda Büyükelçisi Clare Brosnan**, kadınların tüm zorluklara rağmen üretmeye ve kendilerini sanat yoluyla ifade etmeye devam etmelerinin etkileyici olduğunu vurguladı.

• **Antakya Belediye Başkanı İbrahim Naci Yapar**, kadınların sanat yoluyla görünür olmasının ve desteklenmesinin önemine dikkat çekti

• **MaviKalem Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Tiraje Zeynep Yüregir**, açılış konuşmasında MaviKalem’in Hatay’daki çalışmaları ve özellikle bu projenin kadınların güçlenmesine ve görünür olmalarına nasıl katkı sağladığını anlattı.

“Creating textures with paints and plastic forks and spoons was very enjoyable. Even the result surprised me. I felt relaxed.”

“Every time I came to the workshop, I was dealing with work and children, but being here felt good. It cleared my mind.”

“Not just pouring my feelings out, but turning them into something... Every time I came, it became a place that relaxed me and made me feel good.”

Women’s Individual Comments and Emotions Regarding the Exhibition Opening and Exhibition Process

The women who told their own stories through art in the workshops met the public for the first time through this exhibition. For most of them, attending an exhibition opening, standing beside their own artwork, and explaining it to the audience was a first-time experience.

Before the opening, the women shared their excitement through questions such as “What should we wear?”, “What time should we arrive?”, and “Is there anything we should pay attention to?” On the day of the opening, they experienced great pride and joy in the presence of the ambassador, the mayor, and a large audience who came to see the exhibition.

The statements below are their own words regarding the exhibition:

Ebru Yoğun: “I was very anxious until the exhibition started, but both the ambassador and the mayor were so sincere that I relaxed. People’s reactions became a memory I will never forget for the rest of my life.”

Burcu Kutlu: “When I first started, I thought a lot about ‘What will I do, how will I do it?’ But then we held such beautiful workshops... We stepped away from the rush of life and created space for ourselves. While explaining our paintings on the exhibition day, I returned to those days again and felt proud.”

Şirin Yılmaz: “I can’t describe the feeling I experienced at the exhibition. Everyone—those who know me and those who don’t—are calling and congratulating me. I am very proud.”

Zarife Bilgin: “You had told us that the works we produced in the workshops would be exhibited, but I never imagined it would be this beautiful. The interest shown by the mayor and the audience at the exhibition made me very happy. Young people couldn’t believe that I had made these works, and I felt proud of myself.”

Hüsni Keleş: “I painted for the first time and took part in an exhibition. When the mayor came up to me, I didn’t know what to say at first, but then I relaxed. I am very happy; all my relatives congratulated me.”

Visitors to the exhibition spent time carefully examining the works and listening to the stories behind them.

5. Story Book Üzerine Kadınların Geri Bildirimleri

Atölyelerde sanatla ifade ettikleri hikâyeler, atölyelerin sonunda bir kitapçıkta bir araya geldi.

Story Book, beş gönüllü kadının yaşadıklarını, dönüşüm yolculuklarını ve sanat çalışmalarını kendi sözleriyle paylaştığı özel bir yayın oldu.

Kadınlar için bu kitapçık, hem kendilerini ifade ettikleri bir alan hem de hikâyelerinin kalıcılığı açısından önemli bir deneyim oldu.

Kitapçığın kadınlar üzerindeki etkisi ve bireysel paylaşımları.

Şirin: “Kitapçıkta kendi resimlerimi görünce çok duygulandım ve çok çok mutlu oldum. Depremden sonra hayatımdaki en anlamlı şeylerden biri bu sergi oldu. Kendimle ve her bir kadınla ayrı ayrı bir daha gurur duydum. Bu sergi ve kitapçık bana unuttuğum gücümü hatırlattı. Her şeye rağmen güçlü olmaya devam edeceğiz.”

Ebru: “Kitapçığı elime aldığımda ‘Bizim emeğimize değer vermişler ve insanlara daha iyi ulaşması için masraftan kaçınmamışlar’ diye düşündüm. Bu da insana kendini kıymetli hissettiriyor. Bir tane de köy okulumuzun kütüphanesine verdim gururla.”

Burcu: “Kitapçıklardan 2 tane alma fırsatım oldu. Biri evimde çocuklarıma hatıra, biri de ofiste. Her gelen danışana eserlerimizi gururla gösteriyorum. Her izleyen bayılıyor. Kendi eserlerini göstermek çok güzel bir his”

The respect and admiration shown toward both the women’s artworks and their narratives could be felt in front of each piece. Many visitors stated that they were surprised by both the creativity of the works and the emotional depth of the exhibition, and that they were deeply moved. Representatives of the institutions present at the opening also shared their reflections on the process:

- **Irish Ambassador Clare Brosnan** emphasized how impressive it was that women continued to produce and express themselves through art despite all the difficulties they faced.
- **Antakya Mayor İbrahim Naci Yapar** drew attention to the importance of women becoming visible and being supported through art.
- **MaviKalem Deputy Chair of the Board Tiraje Zeynep Yüregir**, in her opening speech, spoke about MaviKalem’s work in Hatay and especially how this project contributed to women’s empowerment and visibility.

5. Women’s Feedback on the Story Book

The stories that the women expressed through art in the workshops were brought together in a booklet at the end of the workshop process.

The Story Book became a special publication in which five volunteer women shared their experiences, transformation journeys, and art works in their own words.

For the women, this booklet was both a space for self-expression and an important experience in terms of making their stories permanent.

The impact of the booklet on the women and their individual reflections:

Şirin: “When I saw my own paintings in the booklet, I became very emotional and extremely happy. After the earthquake, this exhibition became one of the most meaningful things in my life. I felt proud of myself and of each woman once again. This exhibition and booklet reminded me of the strength I had forgotten. Despite everything, we will continue to be strong.”

Ebru: “When I held the booklet in my hands, I thought, ‘They valued our labor and didn’t refrain from expenses so that it could reach people better.’ This makes a person feel valued. I proudly donated one copy to our village school’s library.”

Burcu: “I had the opportunity to get two copies of the booklet. One is a keepsake for my children at home, and the other is at my office. I proudly show our works to every client who comes. Everyone who sees it loves it. Showing your own works is a wonderful feeling.”

Zarife: “Kitapçığı görünce inanmadım. Görünce mutlu oldum. Kitapçık, emeklerimizi daha iyi görmemi sağladı.”

Hülya: “Kitapçığı görünce çok duygulandım. Benim de hikâyem ve yaptığım çalışmalar orada... Bu beni çok mutlu etti.”

Türkçe ve İngilizce olarak hazırlanan kitapçık, Hataylı kadınların yaşadıkları süreci görünür kılarken, benzer süreçlerden geçen tüm kadınlara da umut ve ilham vermeyi amaçlıyor.

Kitapçığın detaylarına buradan ulaşabilirsiniz; <https://www.mavikalem.org/wp-content/uploads/2025/08/MK-stroybook-dij.pdf>

Sergi haberine buradan ulaşabilirsiniz; <https://www.mavikalem.org/2025/08/19/kadinlar-hikayelerini-anlatiyor-hatayda-kadinlarin-hikayeleri-sanatla-bulustu-2/>

6. Etki Ölçümü ve Değerlendirme

Atölyeler boyunca ortaya çıkan işler kadar kadınların yaşadığı dönüşüm de bu sürecin en güçlü çıktılarından biriydi.

İlk buluşmalarda çekingen, sessiz kalan ya da “ben yapamam” diyen pek çok kadın zamanla sadece üretmeye değil, kendi hikâyesini sahiplenerek anlatmaya da başladı.

Her bir atölye, sanatın iyileştirici ve güçlendirici yönünü görünür kıldı. Kadınlar yalnızca kendilerine değil, birbirlerine de alan açarak bir dayanışma ortamı kurdular.

Bazı haftalar gelemeyenler “Eksik hissediyorum” dedi, bazıları “Keşke hiç ara vermesem” diyerek üretmeye devam etmek istedi.

Kimi kendi sürecine yoğunlaştı, kimi arkadaşının kolajını tamamlaması için destek verdi. Bu birlikte üretme ve birbirini motive etme hâli zamanla güvenli bir alana dönüştü.

Kolaj, boya, doku, sözcük... Her biri bir anlatım aracına dönüştü.

Bu araçlarla kendilerini ifade ettikçe yükleri hafifledi, duyguları somutlaştı, mücadeleleri görünür oldu.

Sanat, bu süreçte sadece bir üretim biçimi değil bir hafıza, bir direnç ve bir toparlanma zemini olarak işledi.

Bu dönüşüm, sadece bireysel değil, toplumsal bir etki de yarattı.

Sergi sürecinde tanıdıklarından, komşularından, sosyal çevrelerinden aldıkları geri dönüşler kadınların görünürlüklerinin, seslerinin, üretimlerinin nasıl bir karşılık bulduğunu ortaya koydu.

Zarife: “I couldn’t believe it when I saw the booklet. Seeing it made me happy. The booklet helped me see our efforts more clearly.”

Hülya: “When I saw the booklet, I became very emotional. My story and the works I created are there... This made me very happy.”

Prepared in both Turkish and English, the booklet aims to make visible the process experienced by women from Hatay while also offering hope and inspiration to all women who have gone through similar experiences.

You can find the details of the booklet here; <https://www.mavikalem.org/wp-content/uploads/2025/08/MK-stroybook-dij.pdf>

For the exhibition news; <https://www.mavikalem.org/en/2025/08/19/kadinlar-hikayelerini-anlatiyor-hatayda-kadinlarin-hikayeleri-sanatla-bulustu/>

6. Impact Measurement and Evaluation

Alongside the works produced throughout the workshops, the transformation experienced by the women was one of the strongest outcomes of this process.

Many women who were hesitant, quiet, or saying “I can’t do this!” during the first meetings gradually began not only to produce, but also to claim and tell their own stories. Each workshop highlighted the healing and empowering aspects of art.

The women created an atmosphere of solidarity by opening up space not only for themselves but also for one another. Those who could not attend some weeks said, “I feel incomplete,” while others expressed, “I wish I didn’t have to take any breaks,” wanting to continue producing.

Some focused deeply on their own process, while others supported a friend in completing her collage.

This state of producing together and motivating one another gradually turned into a safe space. Collage, paint, texture, words... each became a means of expression.

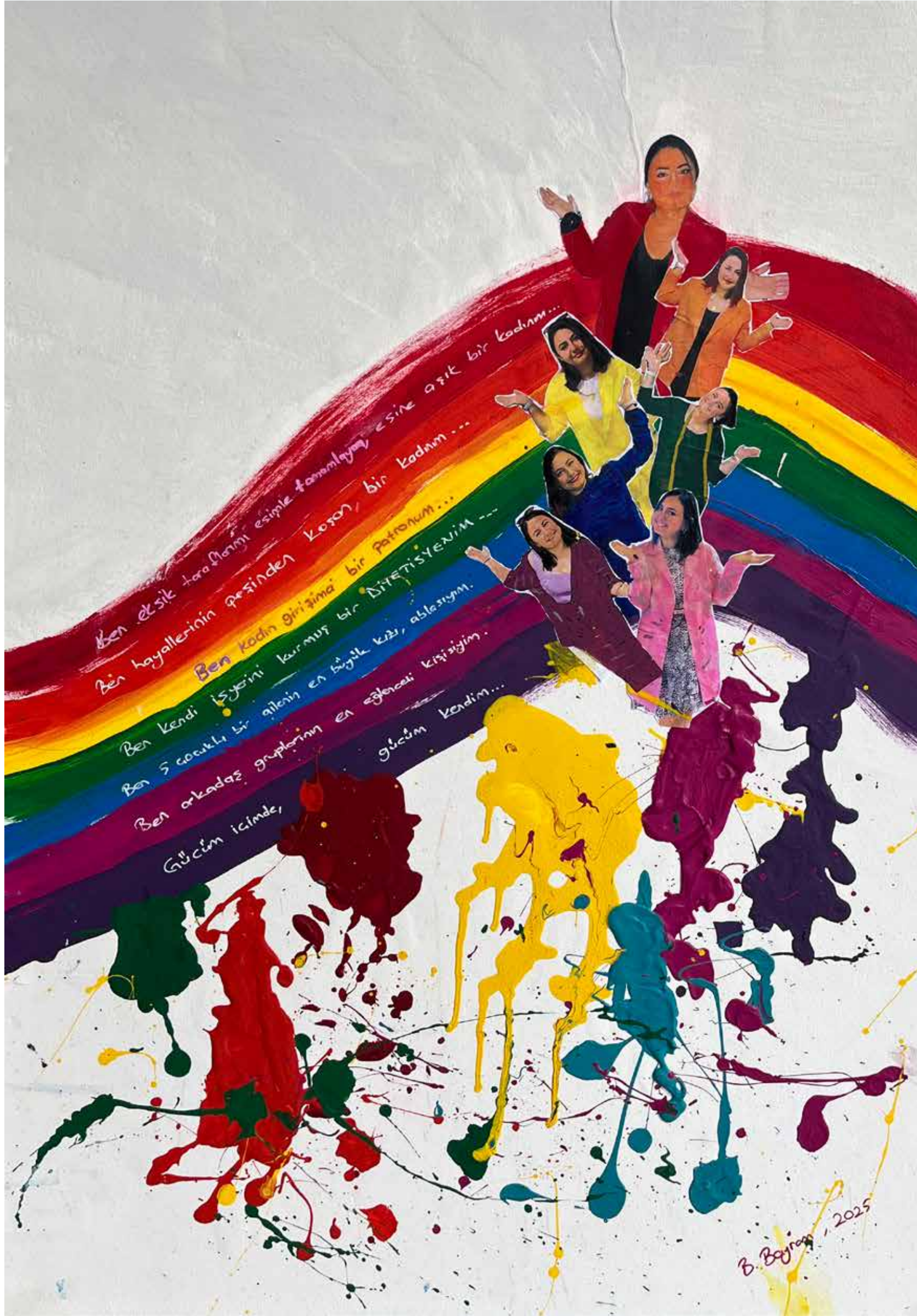
As they expressed themselves through these tools, their burdens lightened, their emotions became tangible, and their struggles became visible. Art functioned in this process not only as a form of production, but also as a space of memory, resistance, and recovery. This transformation created not only an individual but also a social impact.

The feedback women received from acquaintances, neighbors, and their social circles during the exhibition process revealed how their visibility, voices, and productions resonated with others.

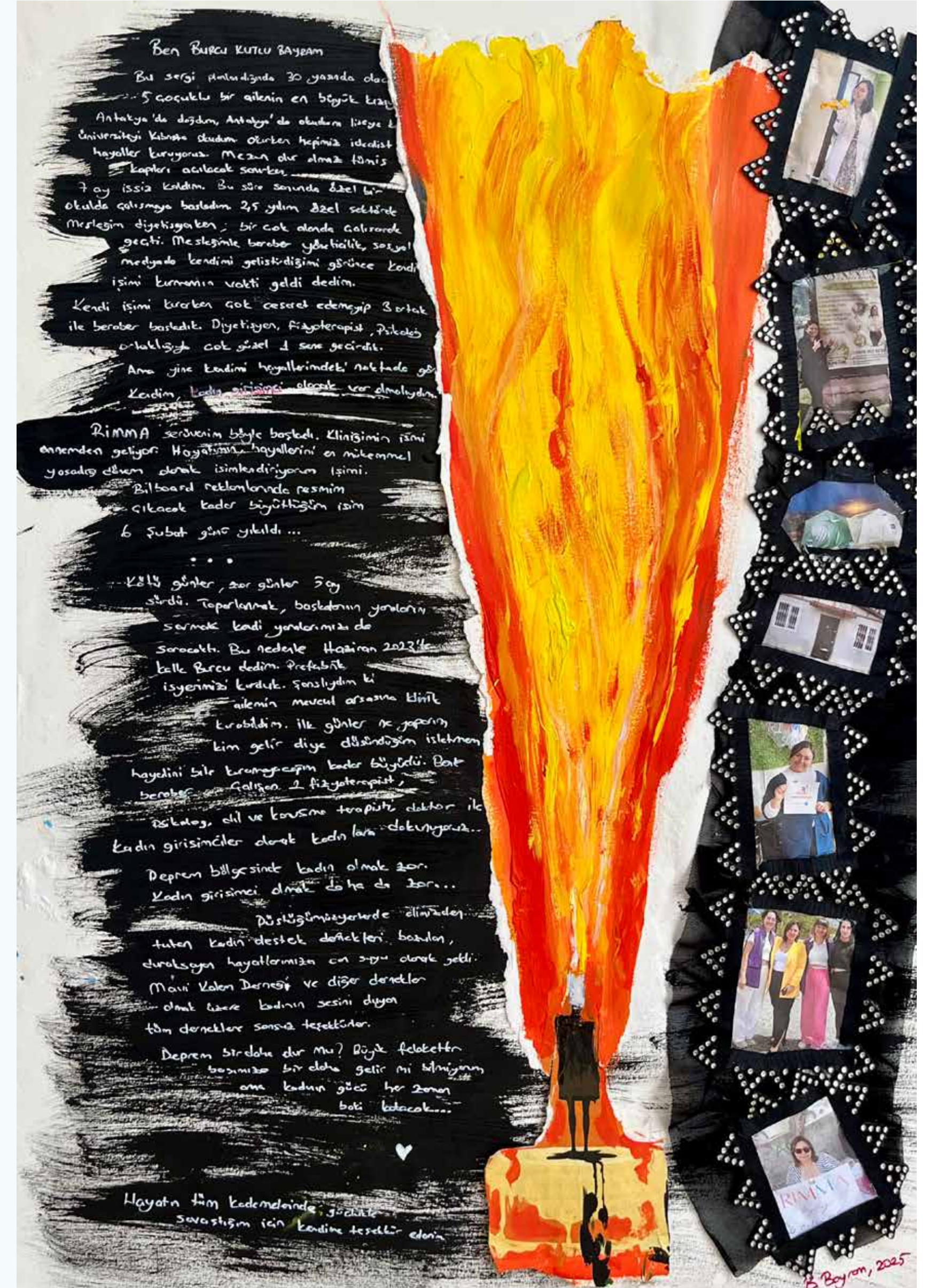
7. Atölye Uygulamaları ve Kadınların Çalışmalarına Ait Görseller

7. Visuals of Workshop Practices and Women's Works

Ben Kimim?
Who I Am?

Başımıza ne geldi?
What Happened to Us?

Hangi Koşullarda Yaşadık?

Under What Conditions Did We Survive?

Nasıl Toparlandım?

How Did I Recover?

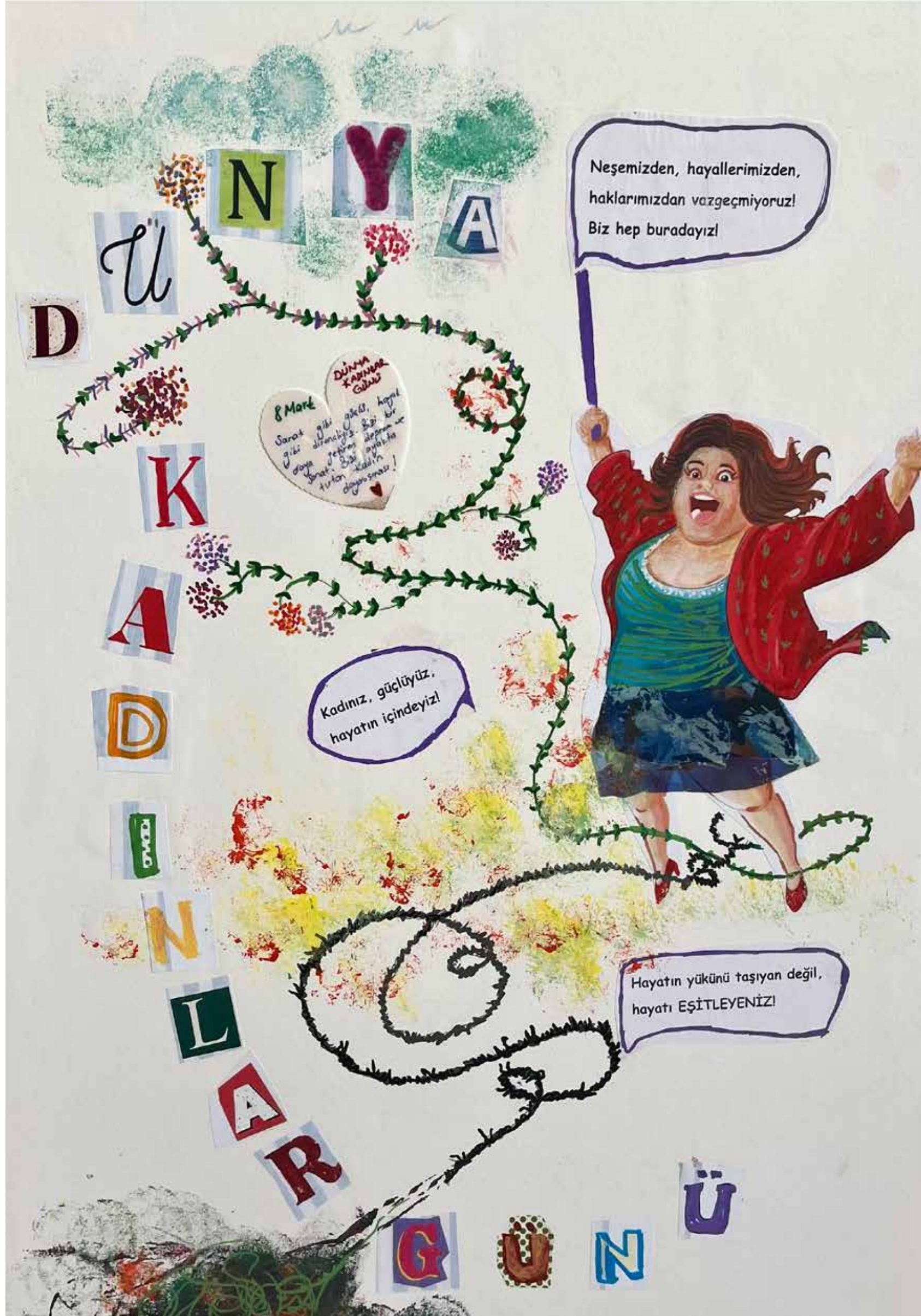

Başımıza Ne Geldi?
What Happened to Us?

Hangi Koşullarda Yaşadık?
Under What Conditions Did We Survive?

8 Mart Dünya Kadınlar Günü Afiş

March 8 International Women's Day Poster

8. Atölye Çalışmalarının Kadınlarda Yarattığı Değişimler

Atölye süreci boyunca kadınlar sadece sanat üretmedi kendi iç dünyalarına dair yeni farkındalıklar geliştirdiler. Kimi uzun zamandır yapmadığı bir şeyi — kendine zaman ayırmayı — yeniden hatırladı kimi ise hayatında ilk kez sanatla bir şeyler anlatmanın gücünü keşfetti.

Daha önce birbirlerini tanımayan kadınlar atölyelere sadece üretmeye değil birbirleriyle bağ kurmaya da geldiler. Birbirlerini motive eden, eksik kaldığında “bugün gelmedi” diye merak eden, hatırlayan bir bağ oluştu. Bu sadece sanatla değil, paylaşım ile güçlenen bir dayanışmaydı. Atölyeye gelirken yanlarında evde yaptıkları tatlıyı, gözlemeyi de getirdiler. Yalnızca işleri değil, zamanlarını ve duygularını da paylaştılar.

Çoğu kadın, hayatında ilk defa resim yaptı. “Ben yapabilir miyim?” diyerek başladılar ama zamanla kendi anlatım yollarını buldular. Seçtikleri renkler, sözcükler, görseller onların yaşadıklarını, hissettiklerini ve umutlarını taşıdı. Atölye ilerledikçe, “Bu gerçekten benim çalışmam mı?” diye şaşırınlar, her hafta bir şey üretmenin keyfine varanlar oldu.

Ebru , atölyeler bittikten sonra WhatsApp grubunda yaptığı resmi paylaşım şöyle yazdı:

“Durmak yok, yola devam dedim hocam. Sizin başlattığınız kıvılcım bakalım nereye varacak. Ne kadar teşekkür etsem az... Kolay sandığımız şeyler hiç kolay değil ama tadını aldık artık bu eğlencenin. Lütfen sizler de kendinizi mutlu edecek zamanı ayırmak için uğraşın hanımlar.”

“Öncelikle böylesi sıkıntılı bir süreçten geçerken resim gibi insanın ruhuna iyi gelen bir etkinlikle tanışmak bana o kadar iyi geldi ki... Atölyeler bittiği hâlde asla vazgeçmeyeceğim bir etki bıraktı üzerimde. Bu sebeple bendeki yeriniz bir atölye ve sergi ile sınırlı kalmayacak asla. Sergi ise verdiğiniz emeğin yüzlerdeki yansımalarını gördüğümüz, gururlandığımız bambaşka bir tecrübeymiş. Ne kadar koşturdunuz, ne kadar yorulduunuz, her türlü hâlimize kucak açtınız, bizi dinlediniz. İyi ki varsınız hocam ya.”

Ebru, atölye süreci boyunca her hafta bir resim yaptı, deneyimlerini paylaştı ve bu paylaşım diğer kadınları da üretime teşvik etti.

Şirin, yaşadığı değişimi şu sözlerle ifade etti:

“Depremde kuruyup gitmek üzere olan bir bitki gibiydim. Şimdi yeniden çiçek açıyorum.”

Ayrıca, “Atölyeler sadece içimi dökmek değil, onu bir şeye dönüştürmek... Her geldiğimde içimi rahatlatan, bana iyi gelen bir yer oldu.” diyerek bu alanın ona sağladığı duygusal iyileşmeyi dile getirdi.

8. Changes Created by the Workshops in Women's Lives

Throughout the workshop process, women not only produced art but also developed new awareness about their inner worlds. Some remembered once again something they had not done for a long time—making time for themselves—while others discovered, for the first time in their lives, the power of expressing something through art.

Women who had not known each other before came to the workshops not only to produce but also to build connections with one another. A bond formed in which they motivated each other, wondered “she didn’t come today” when someone was absent, and remembered one another. This was a solidarity strengthened not only through art but also through sharing. When coming to the workshops, they brought sweets or local pastry they had made at home; they shared not only their work, but also their time and emotions.

Most of the women painted for the first time in their lives. They started by saying, “Can I do this?” but over time they found their own ways of expression. The colors, words, and images they chose carried what they had lived through, what they felt, and their hopes. As the workshops progressed, there were those who were surprised, asking, “Is this really my work?” and those who discovered the joy of producing something every week.

After the workshops ended, Ebru shared a painting she made in the WhatsApp group and wrote the following:

“There’s no stopping, I said, we keep going, my teacher. Let’s see where the spark you started will lead. No matter how much I thank you, it’s not enough... The things we think are easy are never really easy, but now we’ve tasted the joy of this process. Please, ladies, also make an effort to set aside time that will make you happy.”

“First of all, while going through such a difficult period, getting to know an activity like painting that is good for the human soul made me feel so good... Even though the workshops ended, they left an effect on me that I will never give up. For this reason, your place in my life will never be limited to just a workshop and an exhibition. The exhibition itself was a completely different experience—one where you see the reflection of your effort on people’s faces and feel proud. How much you ran around, how tired you got, how you embraced us in every state, listened to us... I’m so glad you exist, my teacher.”

Throughout the workshop process, Ebru created one painting each week, shared her experiences, and this sharing encouraged the other women to continue producing as well.

Şirin expressed the change she experienced with the following words:

Hülya , "Her dikişin bir umut olduğunu bir kez daha hissettim. Bu atölyeler zihnimi açtı," diyerek terziliğin ötesine geçen bir anlamla üretimini yeniden şekillendirdi.

Zarife, kendi sözleriyle bu süreci şöyle tanımladı:

"Bu atölyelere katıldıktan sonra fikirler uçuşmaya başladı kafamda."

Ayrıca "Yaptığınız çalışma bozulacak diye korkmayın, bozulsa da başka bir şeye dönüştürürsünüz," ifadeniz benim kulağımda çınlıyor hocam. Bir şey bozulduğunda artık bu söz aklıma geliyor, hayatın her alanı için..." diyerek atölyede duyduğu bir cümlenin, günlük yaşamında nasıl dönüştürücü bir rehber haline geldiğini paylaştı.

Burcu ise, sürecin sonunda şunları söyledi:

"Kendimde böyle bir potansiyel olduğunu bilmiyordum, buradaki atölyelerle öğrendim. İnsanın kendine, hobisine zaman ayırmasının ne kadar önemli olduğunu anladım."

Bu değişimlerin her biri sadece bir kolajın ya da resmin değil görünmeyen bir emeğin, iyileşme sürecinin ve yeniden kurulan benliklerin ifadesiydi. Kadınlar, bu atölyelerle birlikte sadece kendilerini değil, birbirlerini de görünür kıldılar. Ve belki de en önemlisi, kendi hayatlarının anlatıcısı oldular.

9. Atölye Çalışmalarının Sanatçı Üzerindeki Etkileri

Uzun yıllardır kadınlar ve çocuklarla sanat temelli atölyeler yürütüyor, onların hikâyelerini görünür kılmak için sergiler, kolektif üretimler ve yaratıcı alanlar üzerine çalışıyorum. Her yeni atölye, her yeni proje beni yeniden heyecanlandırıyor çünkü her buluşmada başka bir ışık, başka bir renk, başka bir dönüşüm başlıyor.

Ama bu defa beni asıl heyecandıran şey, bu bağı başkalarına açmak, kadınların da kendi potansiyellerini fark etmelerini ve görünür kılmalarını sağlayacak bir alan kurmaktı.

İçimde hep bir soru vardı: "Deprem bölgesinde, bu kadar yükün ve zorluğun içinde, bu kadınlar bu atölyelere zaman ayırabilecek mi?"

Ama gördüm ki kadınlar sadece zaman ayırmadı hayatlarının tam ortasına yerleştirdi.

"Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor" projesi de bu heyecanı yeniden duymamı sağladı.

Sanatın güçlü bir araç olduğuna inanan biriyim ama bu süreç, o inancı hayatın tam kalbine taşıdı.

"I was like a plant that was about to dry up in the earthquake. Now I am blooming again."

She also stated the emotional healing this space provided her by saying, *"The workshops were not just about pouring my feelings out, but turning them into something... Every time I came, it became a place that relaxed me and made me feel good."*

Hülya reshaped her production with a meaning beyond tailoring by saying, *"I felt once again that every stitch is a hope. These workshops opened my mind."*

Zarife described this process in her own words as follows: *"After participating in these workshops, ideas started flying around in my head."*

She also shared how a sentence she heard in the workshop became a transformative guide in her daily life: *"Your words, 'Don't be afraid that the work you make will be ruined; even if it is ruined, you can turn it into something else,' keep ringing in my ears, my teacher. When something goes wrong now, this sentence comes to my mind—for every area of life..."*

Burcu, at the end of the process, said: *"I didn't know I had such potential within me, I learned it through these workshops. I realized how important it is for a person to make time for themselves and for their hobbies."*

Each of these transformations was not merely an expression of a collage or a painting, but of unseen labor, a healing process, and the reconstruction of selves. Through these workshops, women made not only themselves visible, but also each other. And perhaps most importantly, they became the narrators of their own lives.

9. The Effects of the Workshop Process on the Artist

For many years, I have been conducting art-based workshops with women and children, working to make their stories visible through exhibitions, collective productions, and the creation of creative spaces. Every new workshop and every new project excites me anew, because with each gathering, a different light, a different color, a different transformation begins.

But this time, what truly excited me was opening this bond to others—creating a space that would enable women to recognize and make visible their own potential.

I always had a question in my mind: "In an earthquake-affected region, amid so much burden and difficulty, will these women be able to make time for these workshops?"

İrlanda Büyükelçisi Clare Brosnan - Irish Ambassador Clare Brosnan

Antakya Belediye Başkanı İbrahim Naci Yapar - Antakya Mayor İbrahim Naci Yapar

MaviKalem Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Zeynep Yüregir
Deputy Chair of the Board of MaviKalem Tiraje Zeynep Yüregir

Kadınların kendi seslerini bulmasına eşlik etmek, onlarla birlikte yollar açmak...

İşte bu, sanatçının da kendini yeniden hatırladığı, kendi üretimlerine başka bir gözle baktığı çok kıymetli bir alan.

Atölyelerde her kadının doku çalışırken yaşadığı heyecan çok gerçekti. Bazen bir dergi sayfasında kendi yaşadığını bulup “Bak bu tam ben!” diyerek arkadaşlarıyla paylaşmaları... Bazen seçtiği bir sözcükte, renkte kendini ifade etmenin huzurunu duymaları...

Her fırça darbesiyle, her yapıştırdıkları parçayla işleri şekillenmeye başladıkça, “Bunu ben mi yaptım?” diye şaşkınlıkları ve sonra kendilerine olan inançlarının güçlenmesi...

Bu süreçte yalnızca bir resim, bir kolaj çıkmadı ortaya kadınlar, kendilerini yeniden görmeye ve anlatmaya başladılar.

Ve belki de en kıymetlisi, birbirimize ilham olduk.

Üretmek, sadece kendi için değil yanındakini de cesaretlendirmektir. Rehberlik etmek bazen sadece yol göstermek değil o yolda birlikte yürümektir.

Atölyeler, bana rehberlik etmenin ne kadar çok dinlemek, sabırla alan açmak ve zamanın kendi ritmine güvenmekle ilgili olduğunu yeniden hatırlattı.

Kadınların bir araya gelişinde, birbirlerine cesaret verişinde, hiç söylenmemiş sözlerin renklerle anlatılışında derin bir güç vardı.

Şimdi arkama dönüp baktığımda şunu söyleyebiliyorum:

Bu sadece bir proje değildi. Bu, birlikte güçlenmenin, birlikte iyileşmenin yoluydu.

Ve ben o yolun bir parçası olmaktan büyük bir mutluluk duyuyorum.

Sergi açılışına katılan ve projeyi destekleyen İrlanda Büyükelçisi Clare Brosnan’a, Antakya Belediye Başkanı İbrahim Naci Yapar’a, İl Kültür ve Turizm Müdürü Abdullah Dinç’e ve Cemil Meriç İl Halk Kütüphanesi Müdürü Hakan İkbal’e teşekkür ederim. Kadınların emeğini görünür kıldılar.

“Kadınlar Hikâyelerini Anlatıyor” projesi hayata geçmesini destek olan Mavi Kalem Yönetim Kurulu Başkanı Filiz Ayla’ya, Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı Tiraje Zeynep Yüregir’e, MaviKalem ekibine ve bilhassa tüm içtenlikleriyle atölyelere katılan kadınlara yürekten teşekkür ederim.

What I witnessed was that women did not merely make time, they placed the workshops at the very center of their lives.

The “Women Tell Their Stories” project allowed me to feel this excitement once again. I am someone who believes that art is a powerful tool, but this process carried that belief right into the heart of life itself. Accompanying women as they find their own voices, opening paths together with them... This is a very precious space where the artist, too, remembers herself and begins to look at her own production from a different perspective.

The excitement each woman experienced while working with textures in the workshops was very real. Sometimes they would find their own lived experience on a magazine page and share it with their friends, saying, “Look, this is exactly me!” Sometimes they would feel the peace of expressing themselves through a word or a color they chose.

With every brushstroke and every piece they glued on, as the works began to take shape, their surprise—“Did I really make this?”—and then the strengthening of their belief in themselves... In this process, it was not only a painting or a collage that emerged, women began to see and narrate themselves anew. And perhaps most importantly, we inspired one another.

Producing was not only for oneself, but also about encouraging the person beside you. Guiding was sometimes not just showing the way, but walking that path together. The workshops reminded me once again that guidance is very much about listening deeply, opening space with patience, and trusting the rhythm of time itself.

There was a deep strength in women coming together, in giving one another courage, in expressing words that had never been spoken through colors.

When I look back now, I can say this: This was not just a project. This was a path of strengthening together, of healing together. And I feel great happiness in being a part of that path.

I would like to thank Irish Ambassador Clare Brosnan, Antakya Mayor İbrahim Naci Yapar, Provincial Director of Culture and Tourism Abdullah Dinç, and Director of the Cemil Meriç Public Library Hakan İkbal for attending the exhibition opening and supporting the project. They made the women’s labor visible.

I would also like to sincerely thank Filiz Ayla, Chair of the Board of Mavi Kalem, Deputy Chair of the Board Tiraje Zeynep Yüregir, the Mavi Kalem team, and especially all the women who participated in the workshops with such wholeheartedness, for supporting the realization of the “Women Tell Their Stories” project.

Hayata sen de rengini kat!

Add your own color to life, too!

Hayata sen de rengini kat!
MaviKalem
sosyal yardımlaşma ve dayanışma derneği

Ambasáid na hÉireann | An Tuirc
Embassy of Ireland | Türkiye
İrlanda Büyükelçiliği | Türkiye